

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

L'exposició de Tintin atrau 6.600 visitants

La mostra "L'aventura d'aquell jove reporter belga al Tibet" que s'ha pogut veure a l'Espai Cultura Fundació Sabadell 1859. Tancarà portes aquest diumenge.

L'exposició "L'aventura d'aquell jove reporter belga al Tibet" tancarà portes aquest diumenge després que 6.600 persones l'hagin vist. La mostra ha restat a disposició del públic a l'Espai Cultura Fundació Sabadell 1859, amb rèpliques d'escenes del llibre Tintín al Tibet i elements originals que permetien entendre com Hergé va desenvolupar l'univers del jove periodista.

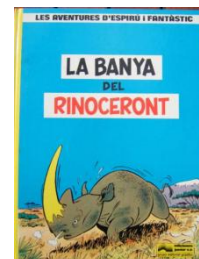
L'exposició ha commemorat el 65è aniversari de la conquesta de l'Annapurna i el 50è aniversari de la publicació en català de l'àlbum Tintín al Tibet, una mostra que s'ha complementat amb activitats complementàries.

(Nació Sabadell – Nació Digital / Redacció)

Homenatge a Hergé i Franquin

Una il·lustració de Fred Neidhardt, amb el rerefons de Hergé i Tintín, portada de "Tintín al Congo", i de André

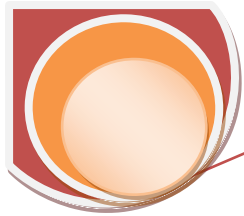
Franquin amb "Les aventures d'Espirú i Fantàstic", portades de "La mina y el gorila" (no es va publicar en català) i de "La banya del rinoceront" en tinta xina i colors sobre paper de 180 gr. de gran format, 42 x 30 cm. El que el vulguis comprar: 800 €

Demà Tintín fa 87 anys. **Per molts anys !!!**

Con ja us vàrem anticipar, a Figueres ho celebren amb un Vermut Tintinaire del qual trobareu més informació (aquí en castellà) del soci Joan Manuel Soldevilla a "El Biblionauta",

<http://elbiblionauta.com/es/2016/01/08/noticia-brindando-con-tintin-vermut-tintinaire-en-la-libreria-low-cost-de-figueres/>

A l'armari dels herois dels còmics: el capità Haddock no es queda curt

Crònica de Julien Scavini – Que l'home tingui gust i no és cap casualitat. El posseeix Hergé, que en cadascuna de les seves obres, demostra la bona orientació cap al detall en el vestuari dels seus personatges.

El capità Haddock és un pijo! Això pot sorprendre però “navegant” a través dels àlbums de Tintín permet arribar a aquesta conclusió. Quan Hergé el va presentar per primera vegada el 1941, no hi havia senyals que es convertís en un senyor amb monocle. El descobrim amb la seva gorra, vestit amb una senzilla americana blau marí i un suèter blau reial amb una àncora brodada. Llavors tot va començar a canviar amb la compra de Moulinsart.

Al final de “El tresor de Rackham el Roig”, Haddock porta, per a la inauguració de l'exposició dedicada als records de l'Unicorn, una americana creuada de Capità de la Marina Mercant, amb la camisa de coll dur i llaç negre. Vegeu-lo també a “L'afer Tornassol”, anant cap el castell: el seu vestuari consta de pantalons gris, una jaqueta de llana marró i una jaqueta a quadres, camisa i corbata, barret... en un estil perfectament de granger gentleman a la Philippe Noiret! A “Les joies de la Castafiore” guanya fins i tot en elegància al triar una jaqueta tipus club creuada i corbata a ratlles. No pot ser més actual! Recordem també el seu abric de pell, els vestits de muntar a cavall, el tabaquisme ...

Per no parlar, a “Tintín i els Picaros”, la seva magnífica bata vermella amb els detalls d'estampat i el sublim pijama de ras groc. L'home té gust i no és cap coincidència. Sosté Hergé, que en cadascuna de les seves obres, és

roba molt orientada al detall la que vesteixen els seus personatges: Néstor el majordom, porta normalment armilla a ratlles, un dels germans Loiseau, capa i mocador a l'antiga, Serafí Llantió el seu vestit anyil amb coll de punta, Rastapopoulos esmòking blanc ... Tots els vestits molt estudiats que diuen molt sobre els que els porten, en els llibres, el cinema, com en la vida.

(Font, *Le Figaro – Magazine*)